Observație

În timpul lecturii mi-au atras atenția cuvintele cu scris boldat, lăsându-mi senzația că ar avea un sens. Curiozitatea m-a împins să le pun cap la cap, să vad dacă există cu adevărat un sens. În cele ce urmează am încercat un exercițiu de imaginație și le-am dat un sens.

Poate autorul (Mitoș Micleușanu) nu a vrut să spună nimic, poate e un poem (arta poemului mă depășește), poate... Cine știe!? „*...care-i sensul cuvântului sens? Curios lucru, nu-i așa? Putem spune că sensul n-are nici un sens până nu încărcăm ceva cu el! Spre exemplu, avem un lucru fără sens și avem un sens fără lucru. Le cuplăm și obținem ceva cu sens. Dar se poate întâmpla să luăm două lucruri cu sens, să le punem laolaltă și să obținem un nonsens. Să luăm, de exemplu, o* ***casă****. Are sens, evident. Apoi să luăm* ***poporul****. Iarăși are sens. Dacă însă le unim, obținem ceva total lipsit de sens*". – Kasa Poporului

«Verificați cadavrele frunzelor!

M-am ciocnit de mine tăcut producând un război de umbre, m-am blindat, am avut o palmă de aur.

Îți voi povesti:

M-am trezit goală, gălbuie, mi-am atins petele apoi un corb uriaș m-a luat. Ne-am apropiat mii de ani râzând convulsiv. Era orb. Un coridor, o altă ușă, un candelabru, o privire, buzele tale argintii păreau goale.

Am înghițit harta Poporului Periferic. Uite, carnea centralizată pentru barosani. Aici deasupra patului te îndrum să te plimbi. Am descoperit tematici etanșe *printre*

noi!

Ei bine, prezența continuă, nu ne aparține. Te asigur, oriunde vei călca, vei descoperi captivitate nedumerită. Scuză-mă dar tu ești regina morților. Mi-a rânjit de nicăieri. M-am trezit sorbind amorțire.

Fii atentă! Inima este un comutator, de hârtii. Viermii, căpușele și gândacii, ceața toxică învăluie medaliile răposatului diabolic. Zgomotul creierului, destăinuie o lumină decapitată:

EȘTI MORT!

Un fior sub control rahidian, crizanteme și putori de acces în fundul vremurilor. Uite! mă așteaptă nemișcat, pe birou, prelins în hohote.

Fierul nu încape în tine fii cumpătat, nu te plânge, ascultă ce-ți spun: Fericirea e o boală. Mintea e o târfă, se dilată. Soarele de altădată e deja o emoție, fie vorba între noi.

Ce suntem?

O cortină.

Și vocea?

N-are vârstă.

Prostii!

Cum adică?

Mie îmi place absența.

Asta e credința, un Dumnezeu ateu.

Ce zici?

Sunt viu. Dar măruntaiele prezentului nu există. Vina speciei nucleare, o mistuitoare multiplicare dincolo de tunete și instalații. M-am ales cu puțin, dar frecvent, n-am avut gură de înfricoșat ochii. Un om respirând în penumbră, a încremenit emerit. Doar amintirea unui vis, mă tulbura, aveam atenție mortuară, a fost un fel de invitație în

putrefacție. Am greșit, fiindcă am tras.

N-am bomboane, m-am cariat, de mult, dar voi reveni cu plecăciune la o maternitate falsă. Într-adevăr, am controlat Monștrii patriei: frigul, foamea și înțelepciunea. Dar să știți, am dezinfectat imaginația de mezeluri, am recuperat poezia Deznădejdii, neantul comunal. După mine, stelele miros pătrunzător. Eu am strategii nesătule, vreau formă, îmi place coliva descompusă.

A trecut cineva. În perete se extindea ascultând amarul năprasnic, bătrâneţile, tăcerea strălucitoare.

Să recapitulăm!

Fețele pruncilor fără toamnă te ating, anunță drumul decreţeilor.

Lumea cealaltă e pasta de mici, o mâncărică de riduri.

Ce ai?

Am adus proverbele, ele fermentează imaculat toată ziua.

Invoci oamenii fără taine. M-am săturat ca o lăcrămioară decolorată la Palat. Acolo morții patriei respiră inexplicabilul.

Înainte se murea în oglindă în ciuda criptei la modă:

BLASFEMIE

Un cavou cumsecade umblător strângea lumea buimăcită, iar acum s-a apropiat întinzând hârtiile de aur printre cruci. La el acasă! Treisprezece coroniţe de mucegai și talpa rumenită:

ÎMPLINEASCĂ-SE!

Tăcere, umplută cu sarmale fără iertare. Ce poate fi mai prețios decât naşterea chelnerului, de cârpă?

Nu există glume industriale, ne hrănim propriile infecții, ne dezvoltăm prin catacombele nimănui!

SUNT PĂPUȘA ORGANICĂ NUMĂRUL UNU!
SUNTEM TRECUTUL ÎNDEPĂRTAT AL FLORILOR!

Nostalgie de puf!
Bătaie pe gem de întuneric!
Un terapeut în plină expansiune peste cadavre, spre vârful modestiei feroce mi-a șoptit: ficatul victoriei în țara asta se uzează!

TE-AI UZAT, M-AI CONSOLIDAT!

Minte sfidător, vă spun! Mă bag în flăcări să-mi revin, *viața mă alungă regulat în putrefacție. Doar nimbul ce conține cruzimea mă sufocă* precaut. Uitați-vă în gură *unde fermentează* agresiv remușcările purulente fără metafore: idealismul monștrilor și smerenia cu harapnicul! Tu ești Cenușă *asurzitoare, un proces al timpului* dezgustat.
Mortul nou zice așa: Eu n-am sens m-am plictisit!, creierul dumneavoastră e mai puțin plăcut. Acum un an s-a anunțat un consens îndoielnic, avem zâmbete în regulă.
Acest Cap fără dubii pare să imobilizeze poporul pe raft!, îmbrăcat în mamă cu motor de corecție.
Un activist s-ar arunca cu capul în ușă:

DESFRÂU

Hai, poftește!
Într-un cap înțepenit cu semnul monstruos Cighid.
Ce chestie! Am fost cununat la filarmonică în genunchi:

DEICID

Într-un coridor către sfârșit fie devii, fie te alegi. Spinul a fost smuls din șoaptă. Dumnezeu își retrase Mădularul, apoi începu să curgă poporul, șiroaie de sânge *din om, în om.*

Vrei cloroform de cabinet cu persistentă sub unghii. Fă-ți vânt, accelerează! Crede-mă, nici printre dinți nu mai încap și mai ales în glas. Unul dezacordat te falsifică, ești Amantul lui Dumnezeu. Prefăcutule!

Ești un depozit de întrebări gonflabile, reglabile, la porțile zero. Dorești putrefacție de așteptare, căință cu cianură.

Nu vreau buton fără drac!

Carne măritată sub control drăgăstos. Probabil s-a culcat cu viermele rațiunii, deși are anus preparat. Ai prins ideea?

Eu văd turbina cu zacuscă

Mai ții minte câte avorturi ai simulat la contabilitate în cada cu sânge de hermafrodit?

La urma urmelor, magnatul hipnotizat a înghițit molii, pentru a compromite.

Atențiune!

Infecția face parte din program, *e o boală ideală, o menghina trecutului precaut. Nu-i ratează pe clovnii sufletiști, integri, până la urletele voinței prin întunericul nesătul de malformații. Sistemul întreținut de indigestie explică eșecul corporalității. Să ne întoarcem la preludiul Buricului!*

Noaptea craniul de noroi crește sub maternitate, rece, vâscos.

Sunt matul în expansiune, sunt mădularul patriei corecționale, sunt diareea morală!

Românul în lesă.»

virtual-project.eu